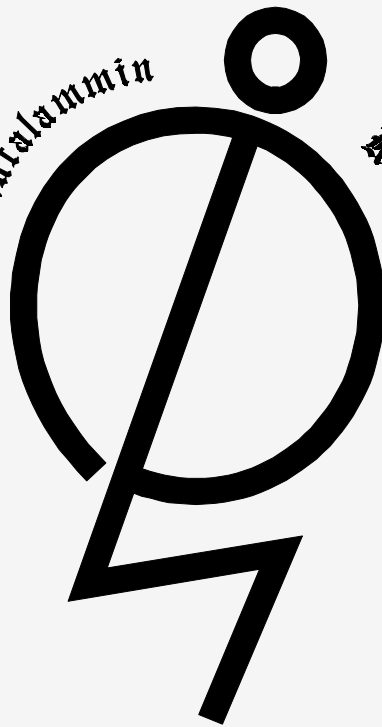

Maailma

Uomias

Vanhan Rautalammin

Korhost

4. vuosik 1996

Vanhan Rautalammin Korhosten sukuseura ry

Sukuneuvosto

Puheenjohtaja:	Hannes Korhonen Tienhaara, 72330 Tiitilänkylä Puh. 017-648826
Varapuheenjohtaja:	Aarne Korhonen Tervaharju, 77700 Rautalampi Puh. 017-536017
Sihteeri:	Ritva Tikkanen Asematie 14, 71800 Siilinjärvi Puh. 017-4621217
Rahastohoitaja:	Markus Korhonen Ukkola, 72330 Tiitilänkylä Puh. 017-648840
Jäsenet:	Erkki Korhonen 44710 Taimoniemi Puh. 014-43196
	Hannu Korhonen Kelotie 3, 16300 Orimattila Puh. 03-7772777
	Ilkka Korhonen Porintie 2 H. 103, 00350 Helsinki Puh. 09-5061275

Wanha Tuomas Korhosten viestejä Korhosille

Julkaisija: Vanhan Rautalammin Korhosten sukuseura ry
Osoite: Tienhaara, 72330 Tiitilänkylä
Toimitus: Erkki Korhonen Viitasaarelta, Hannu Korhonen Orimattilasta,
Ritva Tikkanen Siilinjärveltä ja Ulla Korhonen Kurkimäestä
Toimitus ja taitto: Hannu Korhonen
Painotyö: Orimattilan offsetpaino, Orimattila

Sukumme jäsenille

Konneveden sukukokouksen jälkeen, missä viimeksi tapasimme, on uusi vuosi vaihtunut ja tuonut uudet haasteet ja tehtävät myöskin sukuseuramme työlle. Omasta puolestani kiitän Teitä jokaista hyvästä yhteistyöstä menneen vuoden aikana ja toivotan parhaita jatkoa alkaneelle uudelle vuodelle.

Kuluvan toimintakauden ensimmäinen sukuneuvoston kokous pidettiin tammikuun 20. p:nä Viitasaaren Taimoniemessä Helena ja Erkki Korhosen kotona. Seuran sääntöjen mukaisesti sukuneuvosto valitsi keskuudestaan toimihenkilöt alkaneelle kolmivuotiskaudelle. Puheenjohtaja Hannes Korhonen ja varapuheenjohtaja Arne Korhonen tulivat valituiksi uudelleen. Sihteerirahastonhoitajan tehtävän kokous päätti Markus Korhosen toivomuksesta jakaa kahdelle henkilölle. Sukuseuran uudeksi sihteeriksi valittiin Ritva Tikkanen Siilinjärveltä. Rahastonhoitajana jatkaa edelleen Markus Korhonen Vesannolta.

Kutsuttuina olivat kokouksessa saapuvilla Reetta ja Eino Korhonen Konnevedeltä, joille kokous esitti kiitoksensa hyvin järjestetystä sukukokouksesta sekä Liisa ja Jaakko

Halmemies Hankasalmelta, jotka kutsuivat seuraavan sukukokouksen kotipitäjäänsä.

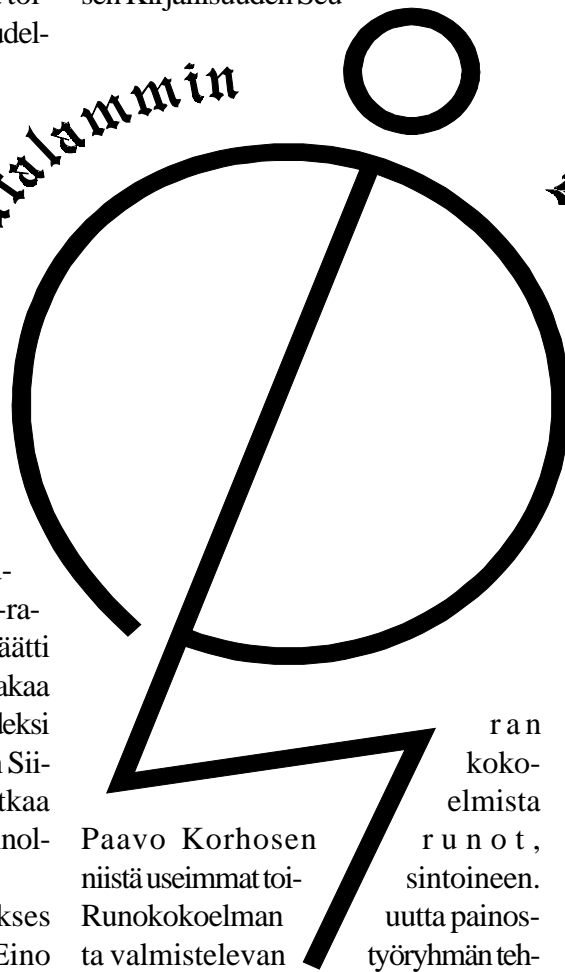
Maisteri Jukka Kukkonen, joka esiintyi sukukokouksessamme on saanut keräytyksi Suomalaisen Kirjallisuuden Seu-

Työn valmistumista on pyritty jouduttamaan jakamalla tehtäviä. Maisteri Sirkka Makkonen on aloittanut runojen kieli- ja kirjoitusasun muokkaamisen vertailemalla runoilijan omakätisiä muistiinpanoja ja runonkeraajien tallentamia muistitietona levinneitä runotoisintoja. Joukossa on myös sellaisia, joita ei ole Lönnrotin toimittamassa kokoelmassa "Paavo Korhosen viisikymmentä runoa ja kuusi laulua".

Tavoitteena on julkaista runoilijan omakätiset runomuistiinpanot sellaisina, että niissä olisi sulautuneena tekijälle ominainen runokieli: kotoisten murreilmausten sävyttämä 1700- ja 1800-luvun vaihteen kirjallisuuden kieli. Vihta-Paavon runokokoelman uuden painoksen valmistelutyö on siten aikaa vievä tehtävä, mutta se valmistuu aikanaan.

Muistatthan, että sukuneuvosto on luvannut palkita tänäkin vuotena tehdyt parhaimmat lähisukua koskevat sukuselvitykset. Pyydämme ne lähettämään sukuneuvostolle, jolta saa lähempiä ohjeita. Sukuselvitykset auttavat vastaamaan jäsenten esittämiin sukuselvityspyyntöihin.

Sukuterveisin
Hannes Korhonen
sukuseuran puheenjohtaja

Paavo Korhosen niistä useimmat toimitettiin Runokokoelman valmistelevalle Paavon Korhosen niistä useimmat toimitettiin Runokokoelman valmistelevalle

ran kokolelmista runot, sintoineen. uutta painostyöryhmän tehtävänä on nyt valmistella ne painokuntoon ja valita, mitkä niistä tulevat uuteen painokseen.

Sukuseuramme puheenjohtajan kokoamasta Vesannon kotieseutumateriaalista on painettu kirja: *Vesanto kivikaudesta nykypäivään*. Se on paikallishistoria ja samalla kiinnostava lukemisto. Vesantolaiselle ja Vesannolta juurensa johtavalle se on must, mutta kiinnostaa varmasti myös ketä tahansa juurien hakijaa. Luettavuuden takeena on, että materiaali on ollut kokeilukäytössä opetusmonisteenä.

Kirjan suosiota todistaa se, että talvella ilmestynyt ensimmäinen painos on jo myyty loppuun. Toinen painos on otettu niin, että kirjaa saa taas Vesannon kunnanvirastosta, puh 971-6885403, hintaan 100 markkaa.

Vaellusta ajassa – ja mitä sillä vaelluksella kohtasin

Elääkseen
on herätettävä henkiin
etäiset päivät,
luotava aikakausia -
elämälle tilaa,

luettava kiven kirjoitusta
kirveenlastujen himmeitä viivoja
rantavesissä kuplivia sanoja,
tuulen kieltä
vanhoissa havupuissa,
peltomullasta nousseissa koivikoissa.

Vanhat pihat rakentuvat
asettuvat entisiin paikkoihinsa
talot aitat riidet
ovenkahvat nurkkahirret.
Hiussuonina haaroittuvat polut
kaivolle navetalle
veräjille niitylle
lähteelle rantaan
sammaloituneelle nauriskuopalle.

On kuljettava
jalanjälkiä pitkin kauemmaksi,
etäkulkijoiden reiteille
unohtuville harjuteille
vetäytyneille rannoille.

Vuosisataiset nuotiot savuavat,
siniset nauhat leijuvat salmien yllä.
Kesien pölyt sataa sedimentteihin
on satanut
kaskimailta

heilimöiviltä pelloilta
kukkivista metsistä.

On kohdattava
jäidenlähtömyrskyt
kylmän kevään valo
auringon hehku,
syksy, jäätyvien kaislojen hilinä.
Kierrettävä ympyrää tuiskuyössä,
kadotettava kaikki jäljet.

Katsottava lähtevät:
etääntyvää venettä, soutajaa
veden äärtä vasten.
Tien mutkan taa hitaasti katoavaa
lähtijän selkää.
Kuivissa männynjuurissa
kuluneella polulla
askelet pitkään kopisevat.

On soudettava salmista isolle selälle,
vedettävä vene taipaleista.
Karsikkomännyn juurella
kuunneltava
hiljaista puhetta
vähiä sanoja
tuttua ääntä.

Yhä näiltä rannoilta, harjuilta
pihojen varjoista
tervaleppien alta
nousevat lähtöön nämä silmät,
nämä linnut
siivissä vaakunan viivat.

S M

Sukupolvien siunaus

Sodanjälkeisen ajan yhteiskunnallinen ja taloudellinen kehitys maassamme on vaikuttanut sen, että monet – jopa valtaosa ikäpolvestamme – ovat joutuneet muuttamaan kauas synnyinseudultaan etsiessään toimeentulomahdollisuuksia.

Tämän muutoksen seurauksena myös monen kohdalla sukusiteet ovat höltyneet. Siksi on viime aikoina ilahduttanut mieltä se havainto, että sukututkimus ja omien juurien etsiminen on alkanut kiinnostaa myös nykyistä nuorta sukupolvea.

Elämme edelleenkin sellaisten muutosten keskellä, joiden syvyyttä voimme vain aavistella. Vaikka muuttuminen on väistämätön ja siinä on paljon myönteistäkin, on sillä myös kääntöpuolensa. Yksityinen ihminen muutosten keskellä etsii omaa identiteettiään.

Meidän aikanamme pyritään kasvatamaan itsenäisiä ihmisiä, omilla aivoillaan ajattelevia. Tämä on myönteistä, jos samalla muistetaan, että me voimme omalla persoonal-lisuudellamme olla

rikastuttamassa sitä elämänpiiriä, jonka keskellä elämme.

Sen toteutuminen on pitkälti kiinni suhtautumisesta kanssaihmiin. Luojamme on tarkoittanut meidät vastuulliseen yhteiselämään toistemme kanssa. Menneinä aikoina eläneet ihmiset olivat taloudellisestikin monasti hyvin kiinteästi toisistaan riippuvaisia.

Meidän aikanamme on taloudellinen riippuvuus vähentynyt, mutta yhä me tarvitsemme elämässämme sitä tukea, minkä läheiset ihmissuhteet parhaimmillaan voivat antaa. Oma merkityksensä on silläkin kokemuksella, että minä kuulun tähän sukuun, en ole irrallinen.

Itse kuulun vanhan Rautalammin Korhosten sukuun äitini kautta. Äitini isän suku on Kärkkäälän Korhosten sukuhaaraa. Äitini kotitalossa Purolassa isännöi vuosina 1702–1728 Sipi Mikonpoika Korhonen, jonka isä on vuoden 1655 paikkeilla Korholaan muuttanut Mikko Paavonpoika. Vuosina 1876–1908 isännöi Purolan taloa

Kaapro Heikinpoika puolisonsa Marian, o.s. Viini-kainen, kanssa. He olivat äitini vanhemmat.

Lopuksi mieleeni jäänyt tapaus. Eräs Purolan serkuista kirjoitti äidilleni kirjeessään oman lapsuudenmuistonsa isoäidistämme. Sisarukset ihmettelivät, miksi mummo aina joskus meni saunaan ja viipyi siellä tovin silloin, kun se ei ollut varsinaisessa käytössä. Niinpä lasten uteliaisuus heräsi ja he päättivät ottaa asiasta selvän. He menivät oven taakse kuuntelemaan ja totesivat, että mummo rukoili siellä.

Nyt vuosikymmenten jälkeen tapaus palautuu toistuvasti mieleeni. Ajattelen: eräs elämäämme kannatteleva voima on vanhempiemme ja esivanhempiemme esirukoukset. Nyt on meidän vuoromme vaalia sitä, että tuo siunaus siirtyy eteenpäin sukupolvesta sukupolveen.

*Jaakko Halmemies
Hankasalmi*

Purolan Korhoset esiintyvät muun muassa Laukaan historian kirjoittajan Nils Berndtsonin jo 1950-luvulla laatimassa selvityksessä Kärkkäälän Korholan, Palomäen ja Purolan Korhosista. Vuoden 1994 Vanhassa Tuomaassa (s. 14–15) nimitin tätä sukuhaaramme Kärkkäälän-Konneveden päähaaraksi. Sen kanta-isä on Mikko Paavonp. K., joka tuli 1600-luvun puolessa välissä isännäksi Marttilaan (Kärkkäälä 6). Mikko esiintyy myös tässä numerossa toisaalla olevassa Ilkka Korhosen taulussa 3. Hänen pojanpojanpoikansa on Palomäen isäntä Tuomas Paavonpoika K. (1736–1807). Molemmat näkyvä tuolloin esittämässäni sukupuussa. Viime vuoden Vanhassa Tuomaassa s. 13 esittelemäni valtiopäivämies Eero Sipinpoika K. on viimeksi mainitun veljenpoika.

Tuomas Paavonpojalla oli saman selvityksen mukaan 12 lasta: 2 ensimmäisestä aviosta Kaisa Variksen kanssa ja 10 toisesta Kaisa Hännisen kanssa. Lapsista kahdeksas Matti (1782–1836) mainitaan Kärkkäälän kylän Purolan talon isännäksi, puolisona Riitta Rossi. Heidän vaiheitaan voidaan seurata edelleen Juhani Korhosen selvityksestä. Sen mukaan heillä oli neljä tai viisi lasta: Anna-Kaisa, Heikki, Justiina, Aatami ja mahdollisesti vielä Adelaide(?).

Heikki (1814–) oli naimisissa vuodesta 1815 lähtien talollisen tytär Maria Wiikin kanssa. Juhani Korhonen mainitsee heillä seitsemän lasta: Anna, Juoso, Eeva-Kaisa, Kaapro, Johannes, Heikki ja Augustiina. Olisiko vuonna 1847 syntynyt Kaapro juuri yllä mainittu Kaapro Heikinpoika? Siinä tapauksessa hän olisi kymmenettä ja kirjoittaja Jaakko Halmemies kahdettatoista polvea kantaisämme Tuomas Pekanpoika Korhosen jälkeen.

Isännäksi tullessaan Kaapro olisi silloin ollut 29-vuotias. Milloin Purolan Kaapro kuoli ja minkä ikäisenä? Valitettavasti Juhani Korhosen selvitys ei ulotu pitemmälle eikä siinä mainita Heikin perheen asuinpaikkaa. Olisiko Purolan "serkuista" nykypäiviin ulottuvaa selvitystä, joka sitoisi nykyään elävät Korhoset ja Korhosten jälkeläiset kantaisäänsä? *HK*

Viisitoista polvea Korhosia

Kiinan-Kallen esi-isiä ja jälkeläisiä

Ilkka Korhonen, Helsinki

Kirjoittaja on tässä sukuluettelossa numerolla 12 esiintyvän otsikko-henkilön pojanpoika, n:o 14.

N:o 1

I **Tuomas Pekanp. Korhonen**

Uudisasukas Pohjois-Hämeessä Jämsän hallintopitäjän Seppolan kylän erämaassa Niinivedellä 1550-luvun puolivälissä, muuttanut Suur-Savon alueelta, mainitaan ensimmäisen kerran veroluetteloissa v.1558, asettui asumaan Niiniveden rantaan lähelle Kerkonkoskea, isäntänä vuoteen 1597 asti Kerkonjoensuun maakirjakylän talossa, joka 1700-luvulla sai numeron 4 ja nimen *Korhola* (uudempi nimi Hytölä, kylä tunnetaan paremmin nimellä *Vesterilä*). Tuomaalla oli Heikki-niminen veli, k. n. 1597.

Poikia: Lemetti **n:o 2**
Silvester Kerkonjoensuu 3:n (Utriala) perustaja

N:o 2

II **Lemetti Tuomaanp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, lautamies, Kerkonjoensuu 4:n (Korhola) isäntänä isänsä jälkeen vv.1598-1612, k. n. 1612.

Poika: Paavo n:o 3

N:o 3

III **Paavo Lemetinp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, Kerkonjoensuu 4:n (Korhola) isäntänä isänsä jälkeen 1613-1639, k. n. 1639.

Pso Marketta Ollint. Vesterinen Kerkonjoensuu 1:stä (Sorri), isä talollinen Olli Matinp. Vesterinen

Lapsia: Olli Kerkonjoensuu 4 (Korhola), isäntä
Tuomas asui kotitalossa
Perttu Vaajasalmi 1 (Korhola), lampuoti
Paavo sotilas
Liisa pso Tuomas Ollinp. Huuskonen
Lemetti s. n. 1610, **n:o 4**
Lauri k.1697, asui Rautalammin kirkonkylässä
Mikko Kärkkäälä 6 (Marttila), isäntä

N:o 4

IV **Lemetti Paavonp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, muutti n.v.1660 isännäksi Sonkarinsaari 1 :een (Korhola), s. n. 1610, k. helmikuussa 1709 Rautalammilla.

Pso n.1639 Marketta Mikont. Huttunen Vesämäki 5:stä (Huttula), s. n. 1615, k. 18. 1. 1706 Rautalammilla, isä tal. Mikko Juhonp. Huttunen.

Lapsia: Paavo s. n.1640, **n:o 5**
Mikko s. n. 1642, Nilakka 6 (Korhola), isäntä
Helga s. n.1645, asui kotitalossa vielä v.1669
Tuomas s. n.1651, k. n.1680 asui kotitalossa
Lauri s. n.1654, Juurikkaniemi 4 (Korhola), isäntä
Lemetti s. n.1657, Viitasaaren Keitelelohja 3, renki
Juho s. n.1660, asui Nilakka 6:ssa

N:o 5

V **Paavo Lemetinp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, isäntänä Sonkarinsaari 1:ssä (Korhola) isänsä jälkeen n. v. 1676-1701, s.n.1640, k. tammi-kuussa 1701 Rautalammilla.

Pso I n.1665 Marketta Pekant. Pietinen Kärkkäälä 1 :stä (Pietilä), s. n. 1644, k. n. 1680, vanh. taloll. Pekka Pekanp. Pietinen ja Helga Ollint.

Pso II n.1683 Liisa Erkint. Kukkonen Pieksämäen Lietemäeltä, s. n.1665, k. 15.5.1726 Rautalammilla, isä tal. Erkki Pekanp. Kukkonen.

Lapsia: Lemetti s. n.1666 n:o 6
Pekka s. n.1668 asui kotitalossa vielä 1680-luv.
Helga s. n.1670, pso 1705 Matti Iivarinp. Hänninen, Silkakoski 4
Tuomas s. n.1673 Sonkarinsaari (Vähä-Korhola), isäntä
Marketta s. n.1675, pso 1697 Iisakki Matinp. Hintikka, Kärkkäälä 5
Paavo s. n.1677 Sonkarinsaari (Iso-Korhola), isäntä
Lauri s. n.1691, Riitlampi, torppari

N:o 6

VI **Lemetti Paavonp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, muutti vävyksi vaimonsa kotitaloon Sonkarinsaari 3:een (Raatikkala), jonka isäntänä oli vv.1715-1744, s.n.1666 k.30.10.1744 Rautalam milla.

Pso 11.11.1700 Rautalammilla Helga Laurint. Raatikainen Sonkarinsaari 3:stä (Raatikkala), s.n.1680, k. 29. 1. 1767 Rautalammilla, vanh. tal. Lauri Lemetinp. Raatikainen ja Anna Ristont. Tiitinen.

Lapset: Paavo s. 21.3.1703, asui Sonkarinsaari 3:ssa
Anna s. 25.2.1705, pso Matti Iivarinp. Hänninen Siikakoski 4
Liisa s. 27.12.1706
Risto s. 24.3.1710, Sonkarinsaari 3/6 (Raatikkala eli Ukkola), isäntä
Lauri s. 15.7.1713, **n:o 7**
Helga s. 22.5.1716
Marketta s. 7.5.1718, pso Tuomas Vesterinen
Maria s. 9.8.1723

N:o 7

VII **Lauri Lemetinp. Korhonen**

Talollinen Rautalammilla, isäntänä Sonkarinsaari 3:n puolikkaassa (Siikalabti, uusi n:o 7), kun tila oli halottu isän kuoleman jälkeen, isäntänä vuoteen 1778, s. 15.3.1713 Rautalammilla, k.9.3.1778 Rautalammilla.

Pso 19.9.1740 Rautalammilla Anna Eliaant. Tiitinen Vesämäki 3:sta (Tiitilä), s.1719, k. 5. 7. 1777 Rautalammilla, vanh. tal. Elias Pekanp. Tiitinen ja Liisa Hemmingint. Saastamoinen.

Lapset: Helga s. 6.7.1741, k. 19.7.1742
Risto s. 25.6.1743, Sonkarinsaari 3/7 (Siikalahti), isäntä
Anna s. 1746, pso 10.4.1772 Lauri Laurinp. Jäntti Nilakka 7/ Hautalahti 5

Lemetti s. 19.8.1749, Sonkarinsaari 3/7 (Korkeala), isäntä
Elias s. 18.3.1752, **n:o 8**
Liisa s. 7.3.1755, pso 13.6.1781 Matti Sa mulinp. Tiitinen Juurikkaniemi 3/13
Marketta s. 1758, pso 15.5.1785 Tahvo Laurinp. Huuskonen Sonkarins 7/15
Lauri s.14.7.1760, Sonkarinsaari 4/9 (Siikamäki), isäntä
Maria s. 23.12.1763, pso 8.4.1792 Mikko Laurinp. Huuskonen Sonkarins. 7/15

N:o 8

VIII Elias Laurinp. Korhonen

Talollinen Rautalammilla, muutti vävyksi vaimonsa kotitaloon Sonkarinsaari 4/8:aan (Huttula), jonka isäntänä oli appensa jälkeen vv. 1807-17, s. 18.3.1752 ja k. 15.10.1817 Rautalammilla.

Pso 17.9.1775 Rautalammilla Anna Mikont. Huttunen Sonkarinsaari 4:stä (Huttula), s. 1.3.1761 ja k. 28.3.1836 Rautalammilla, vanh. tal. Mikko Tahvonp. Huttunen ja Eeva lisakint. Varis.

Lapset: Eeva-Stiina s.2.3.1779, pso 27.5.1798 Paavo Matinp. Puranen Haapamäki 2/5
Mikko s.20.1.1782, Sonkarinsaari 4/8 (Huttula), isäntä
Lauri s.5.1.1784, Sonkarinsaari 4/8 (Hanhilahti), isäntä
Elias s.9.6.1786, **n:o 9**
Liisa s.1.8.1788, pso 80.6.1816 Matti Matinp. Huttunen Sonkarinsaari 1/2
Juho s.23.8.1791, Kerkonjoensuu 5/20 (Vihtalahti), isäntä
Anna s. 1794, pso 27.6.1813 Aatu Juhonp. Sikström Sonkarinsaari 5/12
Maria s.23.10.1796, pso 23.6.1817 Juho Pakarinen Rautalampi 2/6
Tahvos.17.5.1799, Vesämäki 11 (Huttula), isäntä
Marketta s.11.7.1801, & 31.5.1818 Juho Juhonp. Jauhiainen Vesämäki 4/9
lisakki s. 5.4.1807, k. 2.5.1808

N:o 9

IX Elias Eliaanp. Korhonen

Talollinen Rautalammilla, muutti vävyksi vaimonsa kotitaloon Vesämäki 1/1 :een (Säkkimäki), jonka isäntänä oli appensa jälkeen vv.1818-1834, s. 9.6.1786 ja k.15.10.1834 Rautalammilla.

Pso I 10.6.1810 Rautalammilla Anna Juhont. Liimatainen Vesämäki 1/1:stä (Säkkimäki), s.17.3.1786 Rautalammilla k.31.3.1825 Rautalammilla, vanh. tal. Juho Antinp. Liimatainen ja Riitta Tuomaant. Kanninen

Pso II 13.11.1825 Rautalammilla Anna Pekant. Kärkkäinen Sonkarinsaari 2 Jokelasta, s.22.5.1788 Rautalammilla k.15.2.1830 Rautalammilla, vanh. tal. Pekka Kärkkäinen ja Anna Liimatainen

Pso III 24.3.1832 Rautalammilla Justiina Matint. Raatikainen torpparin leski Vesamäeltä, s.1795 Viitasaarella k.6.3.1859 Vesannolla, Säkkimäen piikana 1816-1820,1824 ja 1831 -1832, isä Matti Raatikainen

Lapset: Anna Riitta s.20.2.1812 , pso 22.6.1830 Pekka Karjalainen Pieksämäen Toholhti
Juho s.24.5.1815 n:o 10
Aatu s.14.12.1824 Vesämäki 4 (Säkki-Paavola), isäntä

N:o 10

X Juho Eliaanp. Korhonen

Talollinen Rautalammilla ja Vesannolla, isäntänä Vesämäki 1 :ssä (Säkkimäki) isänsä jälkeen, Vesannon seurakunnan perustajia, "kirkonmies", s. 24.5.1815 Rautalammilla, k. 21.9.1904 Vesannolla.

Pso 24.6.1834 Pielavedellä Maria Matint. Rastikainen Pielaveden Kukertaja 1:stä (Isotalo), s.5.5.1812 Pielavedellä k.15.10.1868 Vesannolla, vanh. tal. Matti Matinp. Raatikainen ja Liisa Juhont. Pasanen

Lapset: Fredriika s.3.7.1835, pso 8.7.1861 Kaapro Laurinp. Raatikainen Haapamäki 2
Aapeli s.7.6.1836, Vesämäki 2 (Pulkkila), isäntä
Juho s. 3.6.1838, "setämies"
Anna-Riitta s.16.1.1842, k. 19.1.1844
Amalia s.14.3.1844, pso 8.10.1868 Sakari Laurinp. Raatikainen Haapamäki 2

Aatu s.10.9.1846, Juurikkaniemi 12 (Vehkala), isäntä
Otto s.7.11.1851, **n:o 11**
Edla Maria s.12.10.1853, pso Elias Nousiainen

N:o 11

XI Otto Juhonp. Korhonen

Talollinen Vesannolla, isäntänä Vesämäki 1:ssä (Säkkimäki), isänsä jälkeen, s.7.11.1851 Rautalammillak.17.8.1938 Vesannolla.

Pso Edla Sofia Kustint. Puranen Karttulan (Tervon) Haapamäki4:stä (Aro), s.4.6.1853 Rautalammilla k.27.10.1936 Vesannolla, vanh. tal. Kusti Juhonp. Puranen ja Anna Liisa Tuomaant. Karhu

Lapset: Juho *Evert* s.1878, Vesämäki 10 (Huuhta), isäntä

Hilda s.1881, pso Aukusti Tiitinen

Väinö s.1883, k. 1890

Kalle Emerik, s.1885, **n:o 12**

Eino Elias s.1888, Vesämäki 1 (Säkkimäki), isäntä

Anna s.1891, kansanopiston johtajatar

Hanna Ly Lydia s.1895

N:o 12

XII Kalle Emerik Korhonen, "Kiinan-Kalle"

Fil.maist. Helsingissä, Suomen Lähetysseuran palveluksessa, lähetysaarnajana Kiinassa kolmeen otteeseen, , s. 30.3.1885 Vesannolla, k. 30.5.1963 Helsingissä.

Pso 1911 Hunanissa Kiinassa Ilmi Irene Lammenranta (ent. Lundqvist) lähetystyöntekijä, perh.emäntä, s.20.4.1886 Rymättylässä k.15.4.1958 Helsingissä, vanh. Karl Henrik Lundqvist ja Maria Loviisa Sundström

Lapset: Tauno *Samuli* s. 23.12.1912, Hunanissa Kiinassa k. 4.7.1915 siellä

Aili Irene s. 23.12.1914, Hunanissa Kiinassa, fil.kand, lehtori

Aino Mirjam s. 20.4.1916, Hunanissa Kiinassa, k. 31.12.1989 Helsingissä

Pulmu Onerva s. 2.10.1917, n:o 17

Esko Aulis *Kalevi* s. 17.12.1920, n:o 13

Voitto Aatos Olavi s. 16.5.1926, n:o 16

Heimo Armas Sulevi s. 17.10.1928 Helsingissä

N:o 13

XIII Esko Aulis Kalevi Korhonen

Dipl.ins, lainop.kand Helsingissä, mm. Helsingin kaupungin kiinteistöviraston päällikkö, s. 17.12.1920 Helsingissä.

Pso 3.4.1948 Helsingissä Aira Elisabet Vuoma, arkkitehti, perheenemäntä, s. 20.5.1925 Viipurissa, vanh. toim.joht. Armas Ilmari Vuoma (ent.Westerlund) ja konttoristi Helmi Elisabet Kuusela

Lapset: *Ilkka* Tapio s. 11.2.1949, **n:o 14**

Simo Ilari s. 21.2.1953, n:o 15

N:o 14

XIV Ilkka Tapio Korhonen

Fil.maist Helsingissä, mm. Helsingin kaupungin tietokeskuksen arkistopäällikkö, Sota-arkiston tutkija, s. 11. 2. 1949 Helsingissä.

Pso 1.9.1974 Lohjalla, er., Eija Marketta Ruishalme, toimittaja, s.8.6.1953 Helsingissä, vanh. toimittaja Sulo Rafael Ruishalme (ent. Ammunet) ja toimittaja Aira Liisa Värilä.

Lapset: *Sanna* Marilka s.13.6.1975 Helsingissä teol yo, pso 13.8.1994 Juha Pehkonen

Sara Eliisa s.21.2.1953 (?) Helsingissä, koululainen

N:o 15

XIV Simo Ilari Korhonen

Tv-kameramies Espoossa, MTV3:n palveluksessa, s.21.2.1953 Helsingissä.

Pso 24.6.1979 Espoossa Eeva Marketta Malinen, erityisopettaja Albertin koulussa Helsingissä, s.25.12.1954 Kuhmossa, vanh. maanviljelijä Matti Hermannin Malinen ja Lyyli Maria Kähkönen.

Lapset: Maria Helena s.6.9.1981 Espoossa koululainen

Juuso Tuomas s.28.3.1983 Espoossa koululainen

N:o 16

XIII Voitto Aatos Olavi Korhonen

Ekonomi Helsingissä, Gulf Oy:n palveluksessa, s.16.5.1925 ja k.15.7.1987 Helsingissä.

Pso I 2.9.1950, er.1970, Helsingissä Elena Malzugata Eerola, os.Piteran, s.2.4.1920

Pso II 1.11.1974 Helsingissä, Pirkko Aulikki Murtola sairaanhoidon opettaja Hgin Sairaanhoidon-opistossa, s.19.6.1935 Mäntsälässä, vanh. vakuutustarkastaja Sulo Armas Murtola ja Toini Margit Koskinen

Lapsi: Eija Irene s.26.8.1954 Helsingissä, taiteilija Göteborgissa, lapset Milra ja Milkka

N:o 17

XIII Pulmu Onerva Kivikataja, os. Korhonen

Hum.kand, musiikinopettaja Helsingissä, s.2.10.1917 Helsingissä.

Pso 28.29.1943 Helsingissä Antero Kivikataja, lääninasessori Uudenmaan lääninhallituksessa, s.19.3.1918 Helsingissä, vanh. hallitusneuvos Eero Sebastian Kivikataja (ent. Eneberg) ja lääket.lis Eeva Rauha Yrjö-Koskinen

Lapset: Eero Henrik Juhani s.28.9.1945 Helsingissä

Lauri Kalevi s.23.10.1948, n:o 18

Tuomas Eino Valdemar s.10.4.1957, n:o 19

N:o 18

XIV Lauri Kalevi Kivikataja

Vapaa musiikkitaiteilija Helsingissä, s. 23.10.1948 Helsingissä.

Pso I 11.1.1976 Helsingissä, er., Anna-Maija Metsola, vanh. osastopäällikkö Esko Metsola ja Katri Lyytikäinen

Pso II 4.4.1985 Helsingissä Anina Isabel von Hellens d' Albuguergue Rodrigues lähetystövirkaileija, s.16.8.1959 Turussa, vanh. liikemies José Rafael d' Albuguergue Rodrigues (Portugali) ja Ilse Maj Inkeri von Hellens

Lapset: Okko Arnold s. 19.7.1977 Helsingissä, opiskelija

Arno Jerome Sebastian s. 7.11.1985 Helsingissä, koululainen

Lauri Antonio s. 11.8.1988 Helsingissä, koululainen

N:o 19

XIV Tuomas Eino Valdemar Kivikataja

Kirjastovirkailija Helsingissä Helsingin yliopiston kirjastossa, s. 10.4.1957 Helsingissä

Pso Helsingissä, er., Raija Rae, vanh. fil.kand Leo Rae ja Lilli Vihervuori

Lapset: Lasse Sakari s. 19.7.1977 Helsingissä, koululainen

Anni Kristiina s. 7.11.1985 Helsingissä, koululainen

Avopso Eija Marketta Punaveara sairaanhoitaja HYKS:n kirurgisella osastolla, s. 6.5.1959 Pertunmaalla, vanh. Erkki Kalevi Punavaara ja Elsa Maria Marjomaa

Lapset: Kasper Adrian (Kivikataja), s. 2.11.1989

Karla Emilia (Kivikataja), s. 14.11.1990

Edellä olevan synnyttämiä ajatuksia

Hannu Korhonen, Orimattila

Nimien ja syntymäaikojen selvitys-telyistä rakentuu sukututkimuksen runko. Ilkka Korhosen taulut muodostavat aikapolun, jota myöten hänen läheistensä on mahdollista hakeutua oikean ihmisen luokse, tarkistaa, mistä juuret tulevat ja saada selville, keissä muissa virtaa sama oman suvun veri.

Lähemmäksi todella eläneitä ihmisiä on mahdollista päästä vasta, kun voidaan peilata heitä koskevia yksityiskohtatietoja kunkin ajan historiallista ja yhteiskunnallista taustaa vasten. Siksi tällaiset sukutaulut ovat vasta vain lähökohta.

Maakirjoista, veroasiakirjoista, oikeuden pöytäkirjoista, Suomen asutuksen yleisluettelosta ja myöhemmin kirkollisista luetteloista selviää joskus yllättävänkin elämänläheisiä tietoja.

Tuomas Pekanpoika

Kanta-isämme Tuomaan taloudenpidosta saamme pikakuvan vuoden 1571 hopeaveroluettelosta. Rautalammin pitäjän Kerkonjoensuun kylässä asui kaksi tilallista: Tuomas Korhonen ja Olli Vesterinen. Kummallekin talolle määrättiin vero samanlaisen omaisuuden mukaan: leiviskä eli 8,5 kg kuparia, 2 tammaa, 5 lehmää, 5 lammasta, 2 sikaa, 3 nuorta nautaa. Tuomaksen tammot olivat vähän arvokkaammat, mutta Ollilla oli lisäksi yksi vuohi.

Kerkonjoensuun talot olivat kohtuullisen varakkaita, sillä pitäjän 115 talosta vain neljässä oli enemmän verotettavia kupariastioita eli 1½ leiviskää ja valtaosassa taloja ei lainkaan.

Vastavasti lehmiä oli vain parissakymmenessä talossa enemmän kuin kerkonjoensuulaisilla.

Tuomaan pojat

Tuomaan poika Lemetti esiintyy Juvan käräjillä v. 1608 yhdessä naapuriensa Pekka Vesterisen sekä Maunu ja Paavo Raatikaisen kanssa. Siellä lautamiehet todistivat, että nämä rautalampilaiset olivat jo monen vuoden ajan käyttäneet Rautalammin ja Juvan, nykyistä Suonenjokea, välillä olevaa Kuningansalo-nimistä takamaata.

Sen sijaan taulussa I olevaan Lemetin veljeen Silvesteriin on aihetta suhtautua epäillen. Suomen asutuksen yleisluettelossa mainitaan kyllä Silvester Korhonen vuosina 1601–1610. Seuraavana vuonna Silvesterin kohdalla on lisämerkintä "Vestoi-Korhoin" ja vuodesta 1616 eteenpäin on vain Silvester Vesterinen (!).

Oliko Silvester todellisuudessa koko ajan Vesterinen? Vaihtoiko Silvester sukunimensä nimensä vai onko asiakirjoissa sekoitettu kaksi samannimistä, mutta eri sukuista miestä? Ainakaan Silvesterin jälkeen tulevissa ei mainita Korhosia, vaan pelkkiä Vesterisiä.

Pieni mahdollisuus on vielä se, että Silvester Korhonen olisi ollut olemassa, mutta hänet olisi otettu sotamieheksi ja hän olisi jäänyt sille tielleen. Sääksmäen käräjillä vuonna 1606 laaditun manttaaliluettelon mukaan Lemetin taloudessa oli nimittäin kaksi 16–60-vuotiasta miestä.

Rautalammin historian kirjoittaja Saloheimo mainitsee Korhosista vuonna 1955 tekemässään selvityksessä (Rautalammin Korhoset, vuoteen 1770 asti syntyneet) vielä yhden pojan, Pekan. Onko tällainen poika olemassa vai onko nytkin kyseessä sekaannus naapuriin, Pekka Vesteriseen?

Silvesteriä vähemmän tulkinnanvarainen merkintä asutuksen yleisluettelossa on Lemetin pojan Paavon rinnalla. Sen mukaan Lemetillä olisi ollut toinenkin poika, Jussi, jota kuitenkin ei näy enää jatkossa.

Pänttärintaipale?

Suurin erimielisyys liittyy kuitenkin Tuomaan talonpaikkaan. Kylä on Kerkonjoensuun kylä, mutta missä oli Tuomaan talo? Asutuksen yleisluettelosta ei ole apua, sillä siinä isännät luettelataan vain kylittäin.

Rautalammin historiassa Veijo Saloheimo sanoo (s. 29) kuitenkin selvästi "— Tervontaipaleessa ja Korhonen siitä etelään Pänttärintaipaleessa". Vähän jäljempänä Saloheimo tarkoittaa asuinpaikan myöhemmäksi Pänttärintaipaleen Mattilaksi (Kerkonjoensuu 18).

Tämä ei olisi mitenkään yllättävää, sillä Kerkonjoensuun kylä on ulottunut Niiniveden molemmille puolille. Päinvastoin se tekisi ymmärrettävämmäksi Korhosen kiinnostuksen Hämeen ja Savon historiallisen rajaveden Iisveden Kuningassaareen, jota edellä mainittu käräjämääräily ilmeisesti koskee.

En itse tiedä varmasti, riitelevätkö tässä asiakirjat vai tulkitsijat. Salo-

heimon tulkinta asettuu kuitenkin mielenkiintoiseen valoon sitä muistitietoa vasten, että Pääntärintaipaleessa on ollut Ollinpelto, joka kuitenkin kasvoi jo tämän vuosisadan alussa sankkaa metsää.

Joka tapauksessa 1600-luvun alku oli Korhosille vaikea. Lemetin pojasta Ollista sanotaan vuonna 1629, että talollinen oli "rutiköyhä eikä omista mitään". Parin vuoden päästä Ollin talo on merkitty autioksi. Oliko Olli tässä vaiheessa koettamassa onneaan Kerkonjoensuu 4:ssä niin kuin Ilkka Korhosen taulussa edellä mainitaan? Ainakin asutuksen yleisluettelossa Ollilla on näinä vuosina omat tilamerkitänsä eri paikassa kuin isä-Paavon.

Palasiko Olli takaisin isänsä luokse Pääntärintaipaleeseen, koska hänet mainitaan vaimoineen taas vuodesta 1630 Paavon taloudessa? Olli jatkoi isännöytystä isänsä Paavon jälkeen vuosina 1640–1676. Vuodesta 1678 isoon vihaan asti pitää isännöyttyä hänen poikansa Olli Ollinp. Korhonen.

Suvun päähaarat

Tästä Ollista Saloheimo sanoo Korhoselvityksessään, että hän oli sotamiehenä v. 1680–1694. Saloheimo mainitsee hänelle vielä pojan, Ollin, ja tällä tyttären, Liisan, mutta sen pitemmälle tätä Pääntärintaipaleen päähaaraa ei ole seurattu.

Muista haaroista, erityisesti Kärkkäälän päähaarasta, onkin ollut enemmän puhetta aikaisemmissa vanhan Tuomaan numeroissa ja myös Jaakko Halmemiehen kirjoituksessa tämän numeron sivulla 5. Toistettakoon nyt vielä tässä, että päähaarat lähtevät Paavo Lemetinpojan pojista, siis Ilkka Korhosen taulusta 3: Ollista Pääntärintaipaleen, Pertusta Vaajasalmen, Lemetistä Sonkarin ja Mikosta Kärkkäälän päähaara.

Veljistä Lauri pakeni Inkerinmaalle

kolmikymmenvuotisen sodan lopun tienoilla, mutta palasi takaisin 1652 aluksi veljensä Pertun luo Vaajasalmeen, muutti myöhemiin pappilaan, mistä tulee Ilkka Korhosen mainitsema asuinpaikka kirkonkylässä. Hänellä oli kaksi poikaa, mutta näiden vaiheita ei ole seurattu pitemmälle. Jos suku jatkuu heistä pitkään, niin siinä olisi vielä yhden päähaaran paikka.

Tulkinnan vaikeutta ja alkuperäislähteiden pikkutarkan lukemisen tarpeellisuutta osoittaa, että veljesten sisarta Liisaa ei näy ollenkaan Saloheimon selvityksessä. Berndtson mainitsee kyllä Liisan, mutta on sijoittanut hänet veljensä Lemetin perheeseen. Myös Lauri puuttuu Berndtsonin selvityksestä.

Kaksi Mikkoa?

Paha ongelma on myös Kärkkäälän päähaaran kantaisä Mikko. Vuoden 1994 Vanhan Tuomaan numerossa perustelin, miksi olen tässä asiassa samalla kannalla kuin Ilkka Korhonen. Mikko Paavonpoika puuttuu sekä Berndtsonin että Saloheimon selvityksestä.

Selitys lienee niinkin raadollinen, että vanhemmat tutkijat ovat sekoittaneet toisiinsa kaksi eri sukupolviin kuuluvaa Mikkoa. Vanhemmista selvityksistä puuttuvat myös kaikki Kärkkäälän Mikko Paavonpojan lapset Särkisalon Toikkalaan vävyksi mennyttä, myöhempiä Kärkkäälän Korholan isäntää Sipi Mikonpoikaa lukuunottamatta.

Juhani Korhosen selvityksestä voisi ounastella, että Hautalahden Mikko Lemetinpojasta sikiää Riitlammelle ja Hautalahteen myös niin suuri suku, että se olisi ehkä aiheellista erottaa omaksi haarakseen muista sonkarilaisista. Tätä ei kuitenkaan ole selvitetty sen tarkemmin kuin, että Juhani Korhosen pape-reissa on luetteloitu muutamia sukupolvia.

Miten tästä eteenpäin?

Edellä olevan perusteella näyttäisi siltä, että lähivuosina kannattaisi keskittyä oman lähipiirin sukuluetteloiden laatimiseen ja erityisesti konkreettisten yksityiskohtaisten asiatietojen tallettamiseen. Esimerkiksi nyt julkaistu Ilkka Korhosen sukuluettelon yleinen kiinnostavuus olisi lisääntynyt moninkertaiseksi, jos siihen olisi sisällytetty edes pieniä mainintoja Kiinan-Kallen elämänvaiheista. Myös häntä seuraavia polvia koskevat yksityiskohdat olisivat varmasti kiinnostaneet muitakin kuin minua.

Vanhan Tuomaan toimituksella on toinenkin julkaisuaan odottava selvitys: viime vuonna palkittu Istunmäen (Hepolan) ja Mäkäräniemen Korhoset. Se liittyy Kärkkäälän Korhosiin ja alkaa edellä mainitun Sipi Mikonpojan pojasta Tuomaasta 1600- ja 1700-lukujen taitteesta.

Tämän alkupuolella, vaikka ollaan jo hyvän matka 1700-luvulla, on papin tekemä sotku. Tuomaan vaimo on vihkimerkinnän mukaan Helka Tossavainen, mutta toisen lapsen syntymämerkinnässä äitinä onkin Helka Utriatar! Selvitys ulottuu joiltakin osin tälle vuosikymmenelle saakka, joten se ansaitsee tulla nyt elävien Korhosten tietoon laajemmaltikin. Lisää tällaisia odotellaan.

Pitemmällä aikavälillä olisi selvitettävä vanhimmissa polvissa olevat epäselvyydet niin hyvin kuin se on mahdollista. Se edellyttäisi kuitenkin alkuperäislähteiden läpikäymistä, joten se on sekä kovin työläs että monenlaisia taitoja ja tietoja vaativa, lähinnä ammattilaiselle sopiva tehtävä. Sen me kuitenkin tarvitsisimme ennen kuin sukukirjasta kannattaa uneksiakaan.

Rantakalamuistoja

Konneveden Koivurannasta

Siirtämällä ajatuksenjuoksun aikaan, jolloin alettiin valmistella Korhosten sukujuhlan järjestelyjä täällä Konnevedellä. Kutsuttiin koolle ryhmä henkilöitä, joista koottiin sukukokouksen valmisteleva toimikunta. Tästä toimikunnasta tulikin hyvin tehokas porukka: jokainen jäsen kantoi hänelle uskotun vastuun kiitettävällä tavalla.

Päätettiin järjestää rantakalailta sukukokousta edeltävänä lauantai-iltana. Kokoontumispaikaksi pyydettiin Koivurannan rantaa. Rannan omistaja Irma Suokivi lupasi rannan käyttöömmee, mutta paikoitteli, että ranta on huonossa kunnossa. Sitä pitäisi raivata ja puhdistaa.

Tähän haasteeseen vastasi Mannisen Erkki: "Minulla on raivaussaha ja vielä vähän työhaluja jäljellä. Kyllä se järjestyy." Silloin aloin minäkin uhotta, että kyllä se käy minultakin.

Päätettiin pyytää Siikin Kaisan isää Heikkiä kolmanneksi ja saatiin kanssa.

Näin alkoi rannanraivaus eräänä lauantaina ennen juhannusta. Kun muutama tunti oli kulunut, Erkin raivaussahan

jälki näkyi valtavana juhannuskokkona, josta oli meidän rantailtana vain tuhkat jäljellä.

Kaisa Siikki lohikeittoa jakamassa.

Lähestyttiin lauantaita heinäkuun ensimmäistä. Säätielilijät lupailivat juuri tuoksi illaksi sadekuuroja. Vähän jännitettiin, miten käy. Kallion Tarmon kalapadat kiehuivat rannassa. Kaikki

näytti sujuvan pilvisen sään merkeissä. Olin Ollin kanssa ottamassa vieraita vastaan, neuvomassa parkkipaikkoja

Koivurannan liikekeskuksen tiensuussa. Pohjoistaivaalla näytti nousevan hyvin mustia pilviä.

Ikuisena optimistina sain Ollille, että ei ne tule tänne. Niin vain kävi, että kun viimeiset vieraat saapui, alkoi sataa ropista; vain vähän, isompi sade meni muualle. Jännitin, miten käy tarjoilupöytien ja kalakeittopatojen.

Tultiin Ollin kanssa rantaan. Ei mitään hätää. Emännät peitteli pöytiään ja Tarmon padat höyräsi sadeveden höyrynä ilmaan. Kohta sade taukosikin ja saimme viettää hyvin rattoisan illan ja jokainen sai seurustella sukusensa jäsenten kanssa.

Keittomestari Tarmo herätti yhden nuorimman suvun jäsenen, Matin, muistoja. Hän tuli luokseni ja sanoi, että tuolla on joulupukki. "Niinpä onkin", lisäsin siihen, "käydäänpä tervehtimässä pukkia." Niin myös käytiin. Ilo oli molemminpuolinen.

Tällaista kokoontumista toivoivat suvun jäsenet tulevissakin sukukokouksissa, vapaata seurustelua.

*Erkki Korhonen
Mäkäräniemi*

Juhlakronikka 1995

Rantakalailta kesäinen, juhlapäivä Korhosten, kalakeitto illan paras, jonka meille kokit varas. Tutuks tullaan sukulaiset, kuullaan jutut monenlaiset.

Korhoset on olleet kovia Korhosia, monet ammattinsa hyvin osaavia. Meille monille on vaihtunut eri sukunimi. Niinpä joukkoon on lennellyt Variksia, Liimataisia ym Kukkusia; etsineet itselukin itselleen ammattia. On joukossa ollut professoria, lääkäriä, pappia, työnjohtaja ja Suomen pankin pääjohtajana toiminut Klaus Varis, Korhosten serkkuja hänkin. Sekaan sopii myös kulttuurihenkilöitä, mutta myös isäntiä ja emäntiä. Mitäpä kulttuuri-ihminenkään söis, jos ei isäntä ja emäntä työpanostaan laariin tois.

Kärkkäälän Korhosen Ville perusti linja-autoyhtymän, jossa on tiedetty monen kuskin viihtyvän. Kerron tässä opettaja Korhosesta, haastatteluaikana

Lohikeitto maistuu jutustelun lomassa.

Suomen vanhimmaksi eläneestä opettajasta, joka renkinä poikakaverinsa kanssa aloitti, sunnuntaisin kirkossa itseään virkisti. Niinpä pojat olivat kirkkomatkalla, kun hän muutti suunnitelmansa, sanoi kaverille, että tällä reissulla tämä poika pyytää papin kirjaa ja

opettaja Lohelta suositusta seminaariin, tähän kaveri sanoi, että ihminen on seonnut järjeltään, kun et ole käynyt kansakoulua päivääkään. Mutta Korhonen oli tunnettu hyvänä lukijana ja sai papin todistuksen ja Lohen hyvän suosituksen, neljän vuoden seminaari mak-

soi noin 2000 mk, siitäpä oli pojan hyvä jatkaa.

Hän muutti Sumiaisten asiat toiseen malliin, kun kunnalla ei ollut siihen aikaan edes talousarviota, ei tiedetty edes sen tarpeellisuudesta. Opettaja oli vuosikymmenet kunnanvaltuustossa ja ei ollut sitä hätäkää, johonka ei olisi haettu leikkisää Aukust Kor-

Sukujuhla vaati jo vakavampia ilmeita..

hosta. Niinpä häntä muistettiin maatalousseurojen keskusliiton kultaisella ansiomitalilla 40-vuotisesta uskollisesta työstä kansakoululaitoksen palveluk-

raviradan toimintaa ja hevosia siellä ohjastaa. Hän lähellä Viru-hotellia asustaa.

Korhoset ovat harrastaneet myös

hankavedellä, Lapunjärvellä, Liesvedellä, Pukaralla ja Sumiaisissa.

Kyllä käsityötaito on vieläkin suvussa hereillä, kun tuolla jossakin kuuluu olevan laivakin tekeillä ja tasa-arvon vuoks' eipäs unohdeta naisia, nehän valmistavat kaikenlaisia kudonnaisia. Korhosissa on ollut myös harvasanaisia, ajatuksensa hyvin punnitsevia, työtä harrastavia ja muutakos ikuista maailmassa onkaan, kuin työ, arveli Johannes Linnankoski aikanaan.

Kiitokset Koivurannalle, kun saam-

Sepeleenlaskijat lähdössä sankarihudoille.

nessa. Hän jäi eläkkeelle jo vuotena 27, joten vanhoja ovat nämä asia joita tässä riimitän.

Myös Kotkaan on levinnyt Korhosia, Kotkan kaupunki on ottanut vastaan sinne saapuvia. Muurame-lainen Pekka Korhonen johtaa Tallinnan

Eino Korhonen puhujana sukujuhlassa.

metsästäystä, kaikenlaista ketun-rautojen viritystä, saaneet näin luonnosta virkistystä. Entisaikaan oli hyvin tunnettu ammattinimike mestari. Oli Varjolan Muilan räätälimestari, venemestareita. Pietilästä-kin löytyy vielä entisajan huonekaluja ja sitten pumppu ja vesijohtomestareita. Kirjeissäkin oli nimikkeenä Pumpumestari, puuputkia myöten vesi johdettiin ja puisella pumpulla taloihin pumpattiin.

Semmonen pien hartiakas mies, ympäri pitäjiä kiers, eikä ne puiset putket olleetkaan huonoja, kun ne suotuisassa maastossa kesti paljon kymmeniä vuosia. Puisia veneitä tämä mies myös valmisti. Niitä oli käytössä Kynsivedellä, Konnevedellä, Päijänteellä, Kuu-

me täällä juhlaa viettää ja Pietilän tytöille, jotka Korhosista näitä muistoja tietää ja järjestelytoimikunnalle, joka kaikesta huolta kantaa, haluan kauniin kiitoksen antaa.

Ja vielä kaikille mukan olleille lämmin kiitos tästä, kun olette olleet rantailtaa viettämässä.

*Salme Liimatainen
o.s. Korhonen*

*Anna-Liisa Manerus
runonlausujanana.*

Sihteerin terveiset

Vuosi on kulunut siitä, kun edellinen Vanha Tuomas -julkaisu yhdisti meitä Vanhan Rautalammin Korhosia suvun viesteillä. Sen jälkeen kokoonnuimme Konnevedelle sukukokoukseen, joka oli lämminhenkinen suvunjäsenten yhdessäolon hetki lauantai-illan rantakalatapahtuman sadekuuroista huolimatta. Päällimmäiseksi heinäkuun ensimmäisen viikonlopun tapahtumista jäi se tunne, että ikäänkuin suuri Korhosten perhe oli koolla.

Sukuneuvosto kiittää Konneveden Korhosia sukujuhlan järjestelyistä, sekä kaikkia juhlassa ja rantakalaillassa esiintyneitä henkilöitä. Samoin esitämme kiitoksemme Antti Korhoselle, joka tallensi juhlan kulun videonauhalle ja luovutti sen sukuseuralle. Seuraavan kerran kokoonnuimme sukukokoukseen Hankasalmelle vuoden 1998 kesällä.

Tämä Vanha Tuomas -julkaisu on neljäs vuosikerta, jonka olemme yhteistyössä saaneet aikaa. Sukuneuvosto toivoo suvun jäseniltä erilaisia artikkeleita Vanhaan Tuomakseen. Meissä Vanhan Rautalammin Korhosissa on tietäjiä ja taitajia elämän monilla alueilla. Te hyvät sukulaiset voisitte kirjata ja kertoa heistä tämän julkaisun välityksellä. Odotamme kirjallisia tuot-

teitanne lehtemme seuraaviin numeroihin.

Sukuseuran jäsenmäärä on koko ajan kasvussa. Vuosijäseniä on 280 ja ainajäseniä 85. Vuosijäsenmaksu on edelleen 40 mk ja ainajäsenmaksu 400 mk. Toivomme, että kaikki Vanhan Tuomaksen saaneet kantaisivat kortensa kekoon suorittamalla jäsenmaksunsa Vanhan Rautalammin Korhosten sukuseura ry:n tilille PSP 800019-79321354.

Sukuseuran jäseneksi voi liittyä jo-

kainen, joka polveutuu vanhan Rautalammin Korhosista ilmoittamalla nimensä ja osoitteensa sukuseuran sihteerille osoitteella Asematie 14, 71800 Siilinjärvi, tai puhelimella 971-4621217 tai jollekin muulle sukuneuvoston jäsenelle ja maksamalla edellä mainitun jäsenmaksun. **Osoitteen merkitseminen maksutietoihin ja osoitteenmuutoksesta ilmoittaminen** on tärkeää siksi, että Vanha Tuomas tietää tulla perille.

Ritva Tikkanen
sukuseuran sihteeri

Vanhan Rautalammin Korhosten sukuseura ry

Asematie 14, 71800 Siilinjärvi

Haluan liittyä sukuseuran jäseneksi. Merkitkää minut jäsenluetteloon, jotta saan sukuseuran lehden Vanhan Tuomaan.

Olen maksanut vuosijäsenmaksun 40 mk vuodelle 1996
ainajäsenmaksun 400 mk.

Perheessämme on jo ennestään sukuseuran jäsen, joten minulle ei tarvitse lähettää omaa Vanhaa Tuomasta.

Osoitteeni on muuttunut. Alla on ensin vanha, sitten uusi osoite.

Nimi: _____

Osoite: _____

Toimitussihteerin toivomukset

Vanhaa Tuomasta tehdään sukulaisen omin voimin. Lehti tulee jäsenmaksuun sisältyvänä jäsenetuna. Kirjoituksista eikä toimitustyöstä makseta palkkiota. Tästä syystä aikataulutkaan eivät ole kovin kiinteät.

Toimitussihteerin jaksamisen ohella aikatauluihin vaikuttaa ratkaisevasti myös juttujen tulo. Juttujen määräk aikana on pidetty tähän asti helmikuun loppua, mutta näyttää siltä, että juttu-

ja saisi tulla jo syyspuolellakin, jotta lehteä ei tarvitsisi ruveta tekemään tyhjäksi.

Tämä on ensimmäinen Vanhan Tuomaan numero, joka on taitettu sähköisessä muodossa. Aikaisemmat numerot koottiin käsin erillisistä paperitulosteista.

Toimituksen työtä helpottaisi, jos juttu olisi kirjoitettu koneella hyvällä nauhalla, pitemmät jutut mieluummin vielä tietolevykkeellä. Ratkaisevaa on kui-

tenkin **jutun laatu.**

Parhaita ovat **omat runot, kertomukset ja muistelukset**, sellaiset, joita Anna-Reetta Korhonen, Kaisa Siikki ja SM lähettivät edelliseen sekä SM ja Salme Liimatainen tähän numeroon. Sellaiset kelpaavat aina käsin kirjoitetuinakin. Jutun muotoilussa myös avustetaan, jos kirjoittaja sitä toivoo. Muistoja ei kannata piilottaa, vaan tuoda kaikkien iloksi.

HK